

Szanowni Państwo,

1. Dyskusje nad różnymi aspektami dostosowania naszej uczelni do tzw. Ustawy 2.0 trwają już od ponad roku. Powołałem Zespół ds. Nowelizacji Strategii Rozwoju PW, który w czerwcu przedstawił swoje koncepcje – dość radykalne. Odbyło się seminarium uczelniane, na którym przedstawiono wyzwania stojące przed uczelnią. Tak zapoczątkowaliśmy dyskusję.
2. Różne koncepcje alternatywne były przedstawione na wyjazdowych zebraniach rozszerzonego kierownictwa PW, a także w powołanym przeze mnie Kolegium Sterującym, grupującym wszystkich dziekanów, prorektorów, przewodniczących Komisji Senackich – a więc szerokie przedstawicielstwo gremiów kierowniczych i przedstawicielskich społeczności akademickiej. W rozważane zagadnienia były angażowane komisje senackie. W trakcie debat ustalono tryb dochodzenia do konkluzji – do wytyczenia rozwiązań kierunkowych, które powinny być ujęte w strategii rozwoju i w statucie PW. W ślad za tym powołałem, w uzgodnieniu z Kolegium Sterującym, odpowiedni zespół roboczy, w skład którego wchodzi m.in. wszyscy przewodniczący komisji senackich, który przygotowuje różne warianty wytycznych do opracowania statutu PW. Pracami kieruje prorektor prof. W. Wawrzyński, który przedstawi dotychczasowe wyniki prac zespołu. Powołałem też zespół roboczy ds. spraw pracowniczych.
3. W związku z tymi pracami trwa również dyskusja nad ustanowieniem szkoły doktorskiej PW zgodnie z wymogami Ustawy. Dotychczasowy przebieg prac przedstawi Państwu prorektor prof. Krzysztof Lewenstein.
4. Trwają prace nad ukształtowaniem przyszłych rad naukowych ds. poszczególnych dyscyplin naukowych oraz ich zadań w kształtowaniu szeroko pojętej polityki naukowej PW, związanej m.in. z kwestią przygotowania do mającej się odbyć ewaluacji według nowych zasad. Stan prac w tym zakresie przedstawi prorektor prof. Rajmund Bacewicz. Kwestie te mają wpływ na prace zespołu ds. wytycznych do statutu, gdyż są związane z umiejscowieniem i powiązaniem tych rad z innymi podmiotami organizacyjnymi w strukturze Uczelni.
5. Na początku października poinformowałem – w liście skierowanym do wszystkich pracowników PW – o stanie naszych przygotowań do wdrażania Ustawy 2.0, a także o niektórych aspektach ich ukierunkowania. Ostateczne decyzje nie zostały jeszcze podjęte, ale z konkluzjami nie możemy już długo zwlekać, bo przyjęcie statutu to sprawa pilna – przed wakacjami 2019 r. powinniśmy być gotowi do przedłożenia projektu statutu senatowi.

6. Wydaje się, że największe kontrowersje budzi kwestia dostosowania struktury PW do wymogów ustawy. Można rozważać dwie skrajne koncepcje – minimalistyczną i maksymalistyczną. Wersja minimalistyczna zakłada wprowadzenie tylko tych zmian, które są wprost wymagane przez Ustawę, tj. minimalizujące ingerencję w obecną strukturę i zasady funkcjonowania PW. W moim przekonaniu koncepcja minimalistyczna jest nie do utrzymania, jeśli chcemy zachować prestiż i szanse rozwojowe PW oraz ubiegać się o status uczelni badawczej w konkursie, który ma być ogłoszony przez ministerstwo. Trudno uznać, że obecny poziom działalności naukowo-badawczych naszej uczelni jest zadowalający: połowa wydziałów uzyskała kategorię B, aktywność naukowo-badawcza znacznej części pracowników jest niezadowalająca. A więc z tego punktu widzenia, minimalistyczny wariant zmian nie sprzyja realizacji naszych ambicji jako wiodącej badawczej uczelni technicznej. Nieracjonalny wydaje się też wariant maksymalistyczny zakładający radykalną przebudowę obecnej struktury organizacyjnej naszej uczelni, gdyż trudno byłoby zagwarantować, że spowoduje (adekwatne do włożonego wysiłku reorganizacyjnego) pożądane, szybkie zwiększenie jakości działalności naukowo-badawczej. Wobec tego, zapewne będziemy musieli wypracować wersję pośrednią między wariantem minimalistycznym i maksymalistycznym, która będzie mogła być wprowadzana w sposób ewolucyjny – i ta wersja powinna być wyrażona w strategii i statucie.
7. Należy także wziąć pod uwagę, że w nowych uwarunkowaniach legislacyjnych autonomia uczelni w obszarze działalności edukacyjnej jest powiązana z ewaluacją jakości działalności naukowo-badawczej. Utrzymanie wysokiej jakości kształcenia w naszej uczelni (a to cel niekwestionowalny!) wymaga zatem, w szczególności na drugim stopniu studiów i w szkołach doktorskich, ściślejszego niż obecnie merytorycznego powiązania treści, form i metod kształcenia z działalnością naukowo-badawczą wysokiej jakości.
8. Jak już deklarowałem w liście do pracowników naszej uczelni, obecne wydziały powinny pozostać w strukturze PW, z pewnością do czasu zakończenia studiów przez studentów, którzy rozpoczęli na nich studia w obranych przez siebie kierunkach. Wydziałów mamy 20 (wliczając w to kolegium w Płocku). Ustawa wymusza wprowadzenie ciał o charakterze rad naukowych (formalnie: komisji senatu) dla nowych dyscyplin naukowych, co będzie skutkowało zmianą charakteru obecnych wydziałów – ich zasadnicze zadania będą, siłą rzeczy, skoncentrowane na działalności edukacyjnej. Tego nie unikniemy, niezależnie od przyjętego wariantu strukturalno-funkcjonalnego Uczelni. Rad naukowych będzie tyle, ile dyscyplin naukowych reprezentowanych w PW – a więc kilkanaście. Skoro wydziały będą się koncentrowały na działalności edukacyjnej, to kształtowanie szeroko pojętej polityki naukowej powinny przejąć, współpracujące ze sobą w ew. większych organizmach (badania interdyscyplinarne i międzydziedzinowe!), rady naukowe.
9. Racjonalny podział kompetencji między wydziały i rady naukowe ma kluczowe znaczenie. Rozstrzygnięcie tych kwestii musi być, siłą rzeczy, rozważane w szerszym

kontekście rozwiązań strukturalnych, funkcjonalnych, kadrowych i finansowych, z uwzględnieniem ustawowego wymogu utworzenia szkół doktorskich wokół dyscyplin naukowych.

10. Powiązania dwudziestu wydziałów skoncentrowanych na zadaniach edukacyjnych z kilkunastoma radami naukowymi o zadaniach związanych z działalnością naukowo-badawczą można sobie wyobrazić w postaci macierzy o wymiarach 20 na ok. 15. Struktura taka byłaby trudna do opanowania pod względem organizacyjno-zarządczym, a w każdym razie trudniejsza od obecnej. W związku z tym, wydaje się racjonalne wprowadzenie mechanizmów konsolidacji strukturalno-organizacyjnej wokół pokrewnych dyscyplin naukowych, np. w postaci szkół o różnym stopniu zaawansowania procesów konsolidacyjnych, gromadzących odpowiednie wydziały i rady naukowe. Konsolidacja powinna sprzyjać skracaniu i usprawnianiu procedur podejmowania decyzji związanych z zadaniami naukowo-badawczymi i edukacyjnymi. Taki sens ma to, co napisałem w liście do pracowników naszej uczelni w odniesieniu do kwestii strukturalnych.
11. Konsolidacja ta może przebiegać w sposób ewolucyjny, zapewne szybciej w odniesieniu do wydziałów, które już mają pewne doświadczenia pod tym względem. W tym kontekście warto przypomnieć, że na mocy uchwał Senatu w Politechnice Warszawskiej powołano trzy szkoły, a także, że Filia w Płocku *de facto* ma strukturę szkoły, na której czele stoi prorektor. Nowe uwarunkowania legislacyjne mogą i powinny dać nowy impuls do dalszej konsolidacji.
12. Należy jednak wziąć pod uwagę, że w przypadku niektórych wydziałów naszej uczelni proces konsolidacji może napotkać trudności bądź być wręcz postrzegany jako zagrożenie dla ukształtowanej w przeszłości tożsamości. Oczywiście trzeba uwzględnić te uwarunkowania, a w ślad za tym wypracować zapisy statutowe, które zapewnią różne ścieżki konsolidacji strukturalno-organizacyjnej. Inaczej mówiąc, należy zapewnić elastyczność strukturalno-organizacyjną w dostosowywaniu się naszej uczelni do obecnych, ale i przyszłych, trudnych do przewidzenia, uwarunkowań zewnętrznych. **Takie jest moje głębokie przekonanie i przesłanie do naszej społeczności.**

Rektor i Prorektorzy Politechniki Warszawskiej

prof. dr hab. inż. Jan Szmidt

prof. dr hab. Rajmund Bacewicz

prof. dr hab. inż. Krzysztof Lewenstein

prof. dr hab. inż. Wojciech Wawrzyński

dr hab. inż. Janusz Walo, prof. PW

prof. dr hab. inż. Stanisław Wincenciak

prof. dr hab. inż. Janusz Zieliński